

2000

Jubilejní rok 2000 – poslední v končícím druhém tisíciletí a proto opředený mnoha pověstmi a očekáváními, například obavami z kolapsu počítačových sítí na počátku roku, začal ve Vísece malou silvestrovskou oslavou několika nadšenců ve zdejší sokolovně. Mnohem velkolepěji se slavilo v blízké Chotěboři, kde místní podnikatelé uspořádali mohutný ohňostroj dobře viditelný i z naší obce.

Ráz tohoto přelomového roku udávalo samozřejmě do značné míry počasí, které ho zapsalo do povědomí nejen meteorologů jako nejteplejší od počátku pravidelného měření teplot v pražském Klementinu, tj. od roku 1775, ale také jako rok s mimořádně suchým jarem.

Začátek roku tomuto hodnocení nenapovídal. Leden měl typicky zimní ráz, téměř celý měsíc mrzlo a díky dostatku sněhu panovaly dobré podmínky pro lyžování a další zimní sporty. Devatenáctého ledna zima pomyslně vrcholila sněhovou kalamitou, která zde způsobila neobvykle špatnou průjezdnost silnic. V mnoha oblastech Českomoravské vrchoviny vyhlásily úřady kalamitní situaci, značné množství obcí bylo úplně odříznuto od okolního světa. Velký vítr a velké množství sněhu způsobily, že autobusy přes obec jezdily s velkým zpožděním, nebo vůbec. Kalamitní situace trvala čtyři dny. Naopak únor zimní ráz postrádal a meteorologové ho označili za nadprůměrně teplý s teplotami o čtyři stupně Celsia větší než dlouhodobý normál. V podobném duchu proběhl i březen, který ve svém druhém týdnu přinesl povodeň, při níž se Doubrava vylila z břehů a dosahovala až k prodejně potravin.

Po zimě přišlo nadprůměrně teplé jaro, kdy se například na velikonoce (24. dubna) vyšplhal teploměr až na 25° C. Výrazně teplé počasí doprovázelo mimořádné sucho. Trvalo od konce dubna do června, během něhož teploty přesahovaly 30°C ve stínu. Kromě

neobvykle vysokých teplot si vysloužilo označení jednoho z nejsušších jar v posledních desetiletích. Kombinace horka a sucha způsobila značné škody zemědělcům, postiženy byly především porosty máku, jařin, kukuřice a píce. Vše také mnohem dříve kvetlo. O dva až tři týdny dříve než obvykle dozrály například třešně nebo jahody, se stejným předstihem začaly i žně. Letní počasí června pak vystřídal chladný a deštivý červenec s určitým vylepšením počasí v srpnu. Poté následoval netradičně dlouhý a dosti teplý podzim a zima se sněhem a mrazem se poprvé dostavila až před vánočními svátky.

Počet obyvatel obce v roce 2000 ve srovnání s rokem předchozím stoupl o dvě osoby a dosáhl čísla 187. Zemřela paní Marie Musílková z č. p. 5 ve věku nedožitých 76 let. Po několika letech vzrost počet narozených dětí – narodili se celkem tři – Filip Čapek z č. p. 14, Jakub Slanař z č. p. 10 a Lucie Kraibichová z č. p. 71. Byly uzavřeny dva sňatky: mezi Miroslavem Tučkem a Janou Vrběckou, oba z č. p. 63 a mezi Markétou Kubátovou z Vísky č. p. 71 a Romanem Faltejskem z Horní Čermné na Ústeckoorlicku.

Z hlediska politického a veřejného života ve Vísce představovaly jednu z nejvýznamnějších událostí volby do Senátu a zastupitelstva nově vytvořených krajů, v našem případě jihlavského. Do něj má naše obec spolu s celým havlíčkobrodským okresem patřit od 1. 1. 2001, kdy by měla začít fungovat nová správní struktura státu s krajskými úřady a volenými krajskými zastupitelstvy.

Volby proběhly ve dvou kolech. První se uskutečnilo v neděli 12. listopadu a volilo se v něm do krajského zastupitelstva a v prvním kole do Senátu. Druhé kolo senátních voleb proběhlo o týden později. Ve volbách do krajského zastupitelstva si občané mohli vybírat z dvanácti kandidátek – jedenáct patřilo politickým stranám, jedna Sdružení nezávislých kandidátů. Ve volbách do druhé komory Parlamentu se

v chrudimském obvodu, jehož je Víška součástí, utkalo šest zájemců o senátorské křeslo.

Volebnímu aktu předcházela samozřejmě předvolební kampaň. Ta se u nás soustředila především na volby senátní a probíhala prakticky již od konce léta. Stalo se tak díky zajímavému souboji tří nejvýraznějších osobností ze šesti kandidátů – stávajícího senátora našeho obvodu a prvního předsedy Senátu Petra Pitharta, který kandidoval za lidovou stranu v rámci Čtyřkoalice, vlivného člena ODS Petra Štěpánka a Miroslava Šloufa – šéfa poradců současného sociálnědemokratického premiéra Zemana. Zápas těchto kandidátů stál po celou dobu kampaně v centru pozornosti celostátních médií a stal se pravděpodobně nejsledovanějším kláním v rámci senátních voleb, především díky kontroverzní osobnosti Miroslava Šloufa, který má za sebou minulost komunistického aparátčíka a byl tiskem obviňován prosazování totalitních praktik v politice.

Ve Víšce se z těchto kandidátů zviditelnil především Miroslav Šlouf, který obec se svým volebním štábem již v září osobně navštívil. Před jeho návštěvou obdržely domácnosti v obci písemnou pozvánku na setkání s kandidátem a Víška byla „vyzdobena“ předvolebními plakáty sociálních demokratů a pana Šloufa osobně. Devatenáctého září odpoledne dorazil sám kandidát se svým čtyřčlenným volebním týmem. Poté, co jejich automobil s ampliónem objel vesnici, aby hlasitě upozornil na neobvyklou návštěvu, zaparkoval celý štáb u autobusové čekárny, kde jeho členové rozložili slunečník a připravili propagační materiály. Šéf premiérových poradců pak setrval v obci zhruba třičtvrtě hodiny, z toho půl hodiny čekal až se dostaví první zájemce o kontakt. Po půl hodině skutečně přišli čtyři místní občané. Pan Šlouf s nimi zabředl v asi čtvrt hodinový rozhovor během kterého rozdával letáčky s programem, kde kromě pracovních příležitostí pro všechny a dotací prakticky na

všechno sliboval mimo jiné i zvěř v lesích. Po krátké diskusi, při níž nikoho nepřesvědčil, pan kandidát Vísku opustil a celé zajímavé zpestření předvolební kampaně tím skončilo.

Vlastní volby se ve Vísce jako obvykle vyznačovaly poměrně vysokou účastí. Celkem zde v prvním kole přišlo k urnám 52 % voličů, což více než o 18 % přesahuje celostátní průměr. O týden později zde pak volilo 31 % voličů. Z voleb do krajského zastupitelstva vyšla ve Vísce vítězně Čtyřkoalice se ziskem 34 % (celostátně druhá s 23 %, v kraji první s 25 %). Na druhém místě se s patnácti procenty umístila sociální demokracie (celostátně čtvrtá, v kraji pátá), na třetím místě se čtrnácti procenty pak Sdružení nezávislých kandidátů (celostátně páté, v kraji čtvrté). Stejný počet hlasů jako nezávislí získali v obci komunisté (v kraji druhí, celostátně třetí) a pouze sedm procent hlasů získala celostátně první ODS (24 %). Na základě výsledků těchto voleb pak byla v Jihlavě sestavena krajská rada, kde většinu křesel získala Čtyřkoalice. Do funkce hejtmána kraje byl za toto seskupení zvolen lidovec František Dohnal.

V prvním kole voleb senátních v obci jednoznačně zvítězil Petr Pithart se ziskem 56 % hlasů, na druhém místě skončil Miroslav Šlouf (12 %) a na třetím Petr Štěpánek (10 %), který ovšem jako druhý v okrsku postoupil do druhého kola, jež proběhlo o týden později. V něm pak Petr Pithart posílil svoji pozici v rámci obce na 84 % hlasů. S podobně jednoznačnou převahou zvítězil i v celém obvodu a obhájil tak své senátorské křeslo na dalších šest let. Brzy po volbách byl po dvouleté přestávce znovu zvolen do funkce předsedy Senátu.

Obecní zastupitelstvo se v roce 2000 sešlo celkem devětkrát téměř vždy za plné účasti zastupitelů. K nejčastěji projednávaným otázkám patřilo hospodaření obce, záležitosti týkající se mateřské školky a na počátku roku i plynofikace. Na prvním zasedání byl odsouhlasen prodej

právě zprovozněného plynovodu Východočeským plynárnám za částku 4 200 000 korun, kterou obdrželo Sdružení obcí pro plynofikaci podhůří Železných hor, které celou plynofikaci zajišťovalo. Na srpnovém zasedání schválilo zastupitelstvo také mimo jiné dokument požadující začlenění bývalého chotěbořského okresu do Pardubického kraje.

Zmíněný požadavek přičlenění k Pardubicím souvisí s tím, že příslušnost k nově vytvářenému jihlavskému kraji není v obci a na celém Havlíčkovobrodsku vnímána jednoznačně a velmi silně se zde ozývají hlasy po připojení celého okresu, nebo alespoň Chotěbořska, k pardubickému kraji. Výrazem tohoto volání bylo i podepisování petice s tímto požadavkem, které zde probíhalo v rámci podzimních voleb a s níž ve Vísce vyjádřila souhlas většina těch, kteří přišli odevzdat svůj hlas. Pro příslušnost k pardubickému kraji mluví jednak skutečnost, že Chotěbořsko bylo jeho součástí do roku 1960, přirozená spádovost regionu pod Pardubicko, ale i lepší dopravní spojení do Pardubic, především co se týče železniční dopravy.

Rozpočet obce disponoval v roce 2000 s příjmy ve výši 1 142 000 Kč, výdaje dosáhly 972 000 korun. K nejvýraznějším výdajovým položkám patřila platba za plynofikaci na účet Sdružení obcí pro plynofikaci podhůří Železných hor, výdaje na mateřskou školku a na péči o vzhled obce.

Z hospodářského hlediska patřil rok 2000 ke spíše příznivým. Ekonomika státu se začala vzpamatovávat z předcházející krize, obnovil se hospodářský růst a začala klesat i nezaměstnanost, což se projevilo i ve Vísce.

Také stále zřejmě nejsledovanější podnik v obci – Zemědělské družstvo Nová Ves-Víska prožil z hlediska svého hospodaření poměrně úspěšný rok a to i přes panující špatné klimatické podmínky, především již zmíněné sucho v průběhu jarních měsíců. Dobré hospodářské

výsledky zapříčinil především růst výkupních cen u většiny zemědělských produktů. Díky tomu hospodaření družstva výrazně negativně neovlivnil suchem způsobený pokles výnosu obilovin, který představoval pouze 3,83 t/ha (průměr od roku 1992 je 4,14 t/ha). Naopak o 60 ha vzrostla plocha, na které se obiloviny pěstovaly a to zejména u pšenice. Důvodem pro toto rozšíření byla snaha o lepší zajištění potřebného množství krmiva pro živočišnou výrobu. Mírně nadprůměrné hodnoty dosáhl výnos dlouhodobě ziskové řepky (2,74 t/ha) a sklídilo se i dostatečné množství kukuřice a píce.

Dobré výsledky zaznamenala i živočišná výroba. Z investičních akcí představovala největší položku výstavba výkrmny býků v Nové Vsi, probíhaly také přípravy plánované rozsáhlé rekonstrukce odchovny prasat ve Vísce, která se má uskutečnit v následujících letech.

Firma Lacman s. r. o. prováděla v tomto roce rekonstrukce skladových prostor uvnitř budovy bývalého kravína. Postarala se také o zviditelnění Visky na televizní obrazovce – dne 17. srpna proběhla totiž v dlouhodobě nejsledovanějším televizním pořadu v zemi v Televizních novinách televize Nova reportáž o finančních problémech podnikatelů, od kterých firmy nakoupí zboží, nezaplatí ho a poté se rozpustí. Firma Lacman, o které reportáž pojednávala, získala údajně touto cestu pohledávky ve výši 2,5 miliónu korun. Reportáž byla natáčena ve Vísce a dokreslovaly ji záběry ze skladovacích prostor firmy s jejími pracovníky.

Místní prodejna potravin se musela nejen v tomto roce v rostoucí míře potýkat se zvyšující se konkurencí obchodních řetězců, z nichž například Penny Market otevřel během léta velkoprodejnu v Chotěboři. Pro stále více obyvatel regionu se tak nákup v zařízeních tohoto typu stává vzhledem k nižším cenám a větší nabídce čím dál tím více atraktivnější a je využíván především těmi, kdo pracují v Chotěboři nebo

mají k dispozici svůj automobil, což dnes představuje už valnou část obyvatel obce. Tento trend platí ovšem obecně pro většinu oblastí státu a rostoucí výstavba prodejen velkých obchodních řetězců tak vyvolává nevoli menších prodejců, kteří se často cítí jejich konkurencí ohroženi.

Z investičních akcí v obci je nutné zmínit především již dlouho netrpělivě očekávané spuštění plynu, které proběhlo 19. ledna, kdy tak byla konečně úspěšně završena největší investice posledního desetiletí ve Vísce. Obyvatelé obce tímto získali možnost pohodlnějšího a ekologičtějšího vytápění domácností. Jeho nevýhodou je ovšem cena, která již dnes značně převyšuje náklady na vytápění uhlím a do budoucna má poměrně výrazně stoupat v souvislosti s plánovanou deregulací cen zemního plynu, takže rozdíl bude ještě výraznější. Proto si nakonec část domácností v obci nechala pouze vybudovat přípojku a možnost vytápět zemním plynem zatím nevyužívá.

Dalším výrazným počinem bylo prořezání lipového stromořadí podél silnice nad fotbalovým hřištěm, které se provádělo během března. Jako chvályhodnou investici lze také bezesporu hodnotit vyhotovení pohledů Vísky ve dvou provedeních, které jsou v současnosti v prodeji v pohostinství U Fajmanů, v místní prodejně. Mateřská školka prožila školní rok 1999/2000 bez výraznějších proměn. Počet dětí, které ji navštěvovaly, kolísal od 27 zapsaných v září až po 36 v červnu, z toho 25 navštěvovalo třídu základní a 11 logopedickou. Paní učitelky zajistily během školního roku pro své svěřence pestrý program, z něhož lze uvést například výlet do Prahy, účast na několika divadelních představeních, návštěvu Klubu Junior v Chotěboři či pozorování chovu domácích zvířat v místním zemědělském družstvu a u soukromých hospodářů.

K pozitivnímu posunu došlo v oblasti zdravotnictví v spádové Chotěboři, kde 1. června zahájilo činnost nové Středisko rychlé

zdravotnické pomoci. Centrum je provozováno v nově postavené budově, kam byla přenesena i činnost Lékařské služby první pomoci. Středisko má k dispozici sanitní vůz s kompletním vybavením a jeho zprovoznění znamená rozšíření a zkvalitnění zdravotnických služeb v regionu.

Kulturnímu vyžití ve Vísce, tak jako v jiných venkovských obcích, bohužel v současnosti nezdravě jednoznačně dominuje televize. Do ní Víska pronikla v roce 2000 dokonce opakovaně. Poprvé to bylo v již popisované souvislosti s firmou Lacman, podruhé se tak dělo opakovaně, ale anonymně, během olympijských her v září, kdy na celoplošných kanálech pravidelně běžela reklama na pivo Radegast, kterou v obci natáčel televizní štáb na konci srpna. Reklamní šot zabíral běžce běžícího s pohárem piva po silnici od Kříže k zatáčkám u rybníku Společný, v pozadí s panoramatem Železných hor.

Významnou událost zaznamenala také místní knihovna. V polovině srpna ji navštívila nejvyšší představitelka havlíčkobrodského okresu – přednostka okresního úřadu paní Ing. Jaroslava Příbylová s ředitelkou okresní knihovny PhDr. Ivanou Štrossovou. Obě si prohlédly nejen místní knihovnu, ale také mateřskou školku a pochvalně se vyjádřily na adresu obou institucí.

Tón společenskému životu v obci udávaly jako obvykle místní spolky a sdružení. Ve své každoroční činnosti pokračovali fotbalisté víseckého Sokola. Podařilo se jim zvítězit ve většině zápasů sezóny, kterou zakončili na třetím místě třetí třídy, velmi těsně za dvojicí postupující do okresního přeboru. Nicméně jejich velký cíl – návrat do okresního přeboru zatím nebyl naplněn. Zpestřením hojně navštěvovaného a živě sledovaného fotbalového života ve Vísce se letos stal první ročník turnaje v kopané zorganizovaného pod názvem Podoubraví cup, který se u nás uskutečnil poslední víkend v červenci za účasti čtyř mužstev a ze

kterého jako vítěz vyšel tým místních fotbalistů. Změnu v této sezóně doznalo i zdejší hřiště, kde byly během dubna postaveny kryté lavičky pro trenéra a střídající hráče.

Jinou kapitolku v činnosti místního Sokola, která také rozhodně zaslouží zmínku, představoval počín čtyř jeho členek, které se rozhodly spolu s pěti dalšími ženami z Nové Vsi a Klouzov nacvičit skladbu pro XIII. všesokolský slet. Ten proběhl ve dnech 1. – 2. července v Praze na Strahově a zmíněné členky absolvovaly v jeho rámci všechna tři vystoupení, z nichž odpolední bylo také přenášeno televizí. Malá TJ Sokol Víška se tak opět mohla pochlubit dodržením velmi pěkné tradice – její členové se totiž účastnili všech sletů a spartakiád, které se konaly v posledním více než půlstoletí. Žijící pamětníci a členové místního Sokola totiž cvičili také na XII. XI. a X. všesokolském sletě v letech 1994, 1948 a 1938. Cvičenky, na jejichž pobyt v Praze přispěla i obec a pohostinství U Fajmanů, přijely z Prahy nadšené a těší se na další slet.

Činnost místního Bago klubu, který stále pořádá své pravidelné nedělní fotbálky, již tradičně vrcholila turnajem na konci června. Tentokráte se ho účastnilo rekordních osm družstev – dvě místní, dvě z Pardubic a dále družstva z Jihlavy, Havlíčkova Brodu, družstvo hasičů z Prahy a fotbalisté ze spřáteleného německého Löhmenu. Fotbalové klání uzavřel společně trávený večer se seletem opékaným na rožni, sudy piva a družnou zábavou.

V tradičním duchu prožilo jubilejní rok 2000 také místní Sdružení dobrovolných hasičů, ke kterému se během roku hlásilo 41 členů, z toho 10 žen, což v tak malé vsi jako je Víška není počet zrovna zanedbatelný. Jeho členové provedli v obci preventivní prohlídky komínů, podíleli se i na péči o vzhled obce. Tradiční okrskové soutěže hasičů se za Víšku účastnila tentokrát dvě družstva mužů – starší a mladší.

Ke společenskému životu Vísky výrazně přispíval i rybářský spolek. Ten, kromě svých obvyklých aktivit, jako například výlov rybníka Společný, uspořádal na místní poměry poměrně hojně navštívenou taneční zábavu u příležitosti vísecké pouti. Konala se u rybníka Společný, kde bylo vybudováno speciální pódium, rozšířen počet laviček, k tanci sloužil taneční parket a vše zdobily kmeny břízek. Pomyslný vrchol celé akce představovala „kulturní“ vložka v podobě ve Vísce premiérového vystoupení striptérky, která pro mnohé z více než 150 návštěvníků představovala vítané zpestření víseckého léta a byla zřejmě hlavním důvodem nadprůměrně vysoké návštěvnosti.

Kromě této netradiční pouťové taneční zábavy proběhl v obci i maškarní ples pořádaný v únoru místními hasiči, březnová sokolská taneční zábava s country skupinou Medvědi z Pardubic, taneční zábavy posvícenská a mikulášská. Z méně obvyklých akcí lze uvést například rozsahem, nikoli však hlučností, méně výrazný sraz motorkářů, který zde pořádala místní mládež u rybníka Společný na konci srpna. Shrneme-li to vše dohromady, rozhodně platí, že na nedostatek příležitostí k odreagování se si místní občané vzhledem k velikosti obce opravdu nemohli na sklonku tisíciletí stěžovat.